

רע"פ 10059/16 - מזוהר בדירה נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
10059/16
רע"פ**

לפני:
ה המבקש:

כבוד השופט א' שהם
מזוהר בדירה

נ ג ד

ה המשיב:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויזי מרכז – לוד (הרכב כב' השופטים: י' שפסר – סג' נ; ז' בוסתן; וד"ר ש' בורנשטיין) בע"פ 1864-04-16, מיום 15.11.2016, שנitin על ידי כב' השופטים: י' שפסר – סג' נ; ז' בוסtan; וד"ר ש' בורנשטיין

ה המבקש:

עו"ד בני נהרי

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויזי מרכז – לוד (הרכב כב' השופטים: י' שפסר – סג' נ; ז' בוסtan; וד"ר ש' בורנשטיין), בע"פ 1864-04-16, מיום 15.11.2016. במסגרת פסק הדין התקבל חליקת ערעורו של המבקש על גזר דיןו של בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופטת נ' מימון שעשו), בת"פ 16.2.2016, מיום 42349-02-13.

2. بد בבד עם הבקשת רשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש. בהחלטתי מיום 3.1.2017, הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר, עד אשר תוכרע הבקשת רשות ערעור.

רקע והליכים קודמים

3. נגד המבקש, ושלושה נאים נוספים, הוגש כתוב אישום, המיחס להם ביצוע של עבירות מס. הנאים נוספים אשר נמנו בכתב האישום, הם: מונדר בדירה, אחיו של המבקש (להלן: הנואם 1); מיס עתאמנה, בת זוגו לשעבר של

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

הנאשם 1 (להלן: הנואשת 2); וחברת "תזקיקים בע"מ", אשר בתחום עיסוקה, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היה מכירה קמעונאית של דלק, כאשר המבוקש, הנאשם 1, והנאשם 2 שימשו כמנהליה הפעילים (להלן: החברה). יצוין, כי כתב אישום מונה שלושה אישומים שונים, אך האישום הרלוונטי לעניינו של המבוקש הוא האישום הראשון בלבד.

מעובדות האישום הראשון עולה, כי בתקופה שבין מחצית שנת 2011 לבין תחילת שנת 2013, פעל הנאשם 1 ביחד עם הנאשם 2 והמבוקש, באמצעות החברה, לביצועה של תוכנית עבריתנית רבת התקף. במסגרת התוכנית, כפי שפורסם בגין האישום הראשון, הוננו המבוקש והנאשים 1 ו-2 את רשותם, והתחמקו מתשלומי מע"מ וממס הכנסה, בכך שכללו חשבונות פיקטיביות, בין דלקים אשר כביכול נרכשו על ידי החברה, בסך 190,626,338 ₪, בספריה החברה, כסכם המע"מ בגין הינו 26,661,640 ₪. עוד נתן בכתב האישום, כי העברות בוצעו בנסיבות חמימות, על רקע התהומות שביצעו, ריבוי העברות, והתקופה הארוכה במהלך ביצוען העברות, וכן לאור סכומי המס שנגרעו מאוצר המדינה, העולים על כפלי הסכום הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

בגן המעשים האמורים, ייחסו למבוקש, העברות של ניכוי מס תשומות ללא מסמן במטרה להתחמק ממס, בנסיבות חמימות, לפי סעיף 117(ב)(5) + סעיף 117(ב)(2)(3) לחוק מס ערף נוסף, התשל"ג-1975 (להלן: חוק מע"מ) (97 עבירות); ה cynה, קיומ או זיווג של פנקסי חשבונות כוזבים בכונה להתחמק ממס, לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: פקודת מס הכנסה); ה cynה או ניהול של פנקסי חשבונות כוזבים, לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ; ושימוש בכל מרמה, ערמה או תחבולה בכונה להתחמק ממס, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

4. ביום 6.10.2015, לאחר ניהול משפט הוכחות, הרשע בית משפט השלום את המבוקש, כמסיע לנואשם 1, בבעיטה העברות נשוא האישום הראשון. לאחר זאת, ביום 16.2.2016, גזר בית משפט השלום את דין של המבוקש ושל יתר הנאים. בבאו לקבוע את מתחם הענישה ההולם בעניינו של המבוקש, קבע בית משפט השלום כי מדובר באירוע עברייני כולל ומתמשך אחד. עוד הדגיש בית משפט השלום, כי מדובר בפרשה חרומה של הונאת רשותות החוק בישראל, באמצעות יצור מסמכים פיקטיביים והגשת תצהירים כוזבים, תוך גזילה של عشرות מיליון ש"ח מהקופה הציבורית. בגור דין, ציין בית משפט השלום, כי המבוקש היה "איש סודו ויד ימינו של מונדר [הנאשם 1]" וכי להתרשומות של בית המשפט, היה שיתוף פעולה וידוע מלא בין הצדדים, בכל הנוגע לחברה ולעסקאות הפיקטיביות שבוצעו בה. מנגד, התייחס בית משפט השלום לעובדה, כי חלקו הפעיל של המבוקש בחברה, התבטה בעיקר בלוגיסטיקה הקשורה בעסקאות של רכישה ואספקת הדלק "האמיתיות", ואילו ביחס להיבטים הפליליים והפיקטיביים של הפעולות, חלקו של המבוקש, כמסיע לביצוע העבירה, היה "מינורי, כשלוחו וועשה דברו של מונדר [הנאשם 1]". עם זאת, הזכיר בית משפט השлом, כי חלק לא מבוטל מתפקיד ביצוע העברות, היה הנאשם 1 במאסר, ועל כן המבוקש שימוש צדועו המבצעת. נוכח הפעם הגדולה בין חלקיהם של הנאשם 1 ושל המבוקש, בתכנון וביצוע העברות שפורטו במסגרת האישום הראשון, וכן בשל אי הכללתו של המבוקש באישום נוספים בו הורשו הנאים הנוספים, קיבל בית משפט השלום את טענת ההגנה, לפיה יש לקבוע בעניינו של המבוקש מתחם ענישה נמוך מזה של הנאשם 1, אשר היה "הרוח החיה" בחברה,ומי שיזם ותכנן את העברות שייחסו לו בכתב האישום. על כן קבע בית משפט השלום, כי מתחם הענישה ביחס למבוקש "נע בין שמוונה חדש מאסר בפועל לשנתיים מאסר בפועל", ו- "בין קנס בגובה עשרות אלף ₪ לKansas בגובה מאות אלפי ₪".

לצורך קביעת עונשו של המבוקש בתוך מתחם הענישה, התייחס בית משפט השלום לניסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. בית המשפט התחשב לכולה, בין היתר, בכך שיש לראות במבוקש כבעל עבר נקי, לנוכח התישנות הרשעתית

הקודמות, כאשר העבירות הרלוונטיות בתחום המרומה, בוצעו כ-15 שנים לפני העבירות שבנידון דיון. עוד ציין בית משפט השלום ל��ולה, כי עד להסתבכות זו, נראה היה כי המבוקש "עליה על דרך הישר", וכי הוא היה פעיל חברתי וציבורי, חurf מוגבלותו הקשה (יעירון מלידה), ותרם לקידום ילדים ונערים בעלי מוגבלות בכפר קאסם. בנוסף, בית משפט השלום התייחס לכך שהמבקש נישא והקים משפחה, כאשר להשתת עונש מסר בפועל על המבוקש, תהא השלכה קשה עליו". בית משפט השלום ציין לחומרה, כי חurf הרשותו הקודמת של המבוקש, בעקבות היגרתו לביצוע עבירות פליליות אחרי הנאים 1, המבוקש לא נרתע משלב ידים עמו, פעם נספת, ולסייע לפעילויות העברינית במסגרת החברה. זאת, כפי שצין בית משפט השלום, תוך שהמבקש היה מודע לעבירות הפליליות המבוצעות על ידי הנאים 1, במסגרת האישום הראשון. בית משפט השלום התייחס בחומרה גם לעובדה, כי המבוקש לא נטל אחריות על מעשיו, הגם שצין ל��ולה, בהקשר זה, כי אלמלא סיירבו של הנאים 1 להסדרי הטיעון שהוצעו לו, היה עניינו של המבוקש "מסתיים זה מכבר, בין במחייבתו מכתב האישום במסגרת הסדר ובין בעונש מקל", ועל כן המבוקש לא היה חופשי בניהול הגנתו באופן עצמאי.

לאחר זאת, השית בית משפט השלום על המבוקש את העונשים הבאים: 12 חודשי מאסר, לRICTO בפועל, בגין עמי מעচר; 8 חודשי מאסר על תנאי, לביל יעbor עבירה בה הורשע, במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר; וקנס בשיעור של 50,000 ₪, או ארבעה חודשי מאסר תמורתו.

5. המבוקש הגיע ערעור לבית המשפט המחוזי, אשר נסב על גזר דין של בית משפט השלום. צוין, כי הערעור לבית המשפט המחוזי, הוגש במשותף על ידי המבוקש והנאים 1. מלכתחילה היה הערעור מכוון גם כנגד הכרעת דין של בית משפט השלום, ולהילופין, על חומרת גזר הדין, אך בהמלצת בית המשפט המחוזי, חזרו בהם המבוקש והנאים 1 מהערעור על הכרעת הדין, ומיקדו את ערעורים בגזר הדין.

בפסק דין, מיום 15.12.2016, התייחס בית המשפט המחוזי לחומרה הרבה שיש לייחס לעבירות המס, ובפרט למקרים מעין אלה, כאשר עבירות המס כרוכות בפעולות שיטית ומומשכת, המלווה בתכנון ובהתקנים, כאשר כתוצאה ממנה נגרעים כספי ציבור בהיקפים גדולים. עוד הטעים בית המשפט המחוזי, כי, כפי שצין בית משפט השלום, העבירות שבוצעו פוגעות במידה רבה בערכיהם המוגנים של שלטון החוק, בשוויון בנשיאות נטל המיסים במדינה, ובתקינות הליכי המשפט. לא זו אף זו, המבוקש והנאים 1 ניהלו הליך משפטי בעיתוי בcourt שהטעו את בית המשפט, אשר פעל על יסוד המציגים הכוזים שהציגו במשך תקופה מסוימת. נכון, היה בית המשפט המחוזי תמים דעים עם בית משפט השלום, כי העבירות שבוצעו על ידי הנאים 1 והמבוקש, מחייבות הטלת עונש מכבד בגין, וכי יש להעדיף, באופן מובהק, שיקולי הרתעה על פני שיקולים אחרים.

עם זאת, מצא בית המשפט המחוזי מקום להתערב בעונשים שנגזרים על הנאים 1 ועל המבוקש, משום שסביר, כי יש להתחשב בחזרתם מהערעור, אשר נסב על הכרעת דין של בית משפט השלום בעניינים, וראה בכך ממשום נטילת אחריות מאוחרת לעשייהם. עוד הוסיף בית המשפט המחוזי, בהקשר זה, כי המבוקש והנאים 1 חזרו בהם מערעור זה, על אף "הערות שונות שהערכנו במהלך הדיון אודות קשיות משפטיים שונים שמצאננו בפסק הדין [של בית משפט השלום]. בית המשפט המחוזי ציין, כי קשיים אלה אינם מצדיקים שינוי בהכרעת הדיון, אך "ראוי להבאים בחשבון בנסיבות העונש". נוסף על כך, התחשב בית המשפט המחוזי בנסיבות האישיות המיוחדות של המבוקש ושל הנאים 1, והבהיר, כי אכן נקבע כי בעבירות מס יש להעדיף שיקולי הרתעה על פי שיקולים אישיים, אך לשיטתו, נוכחות של המבוקש ושל הנאים 1, בהיותם עיוורים מלידה, והקשיים בנשיאות עונש מסר במצב זה, לצד תרומה מסוימת מצדם לחברה, מצדדים הקללה נוספת בעונשם.

6. לאור האמור, קיבל בית המשפט את הערעור על גזר הדין, באופן הבא: במקום 12 חודשים מאסר, נגזרו על המבוקש 9 חודשים מאסר, לריצו לפועל; ובמקרה קנס בסך של 50,000 ל"נ, או ארבעה חודשים מאסר תמורה, חויב המבוקש בקנס בסך של 40,000 ל"נ, או שלושה חודשים מאסר תמורה; רכיב המאסר המותנה שהושת על המבוקש בבית משפט השלום, נותר על כנו.

הבקשה לרשות ערעור

7. בבקשת רשות הערעור שלפניי, מישג המבוקש על חומרת העונש שהושת עליו, וקובל על כך כי ערעורו התקבל בבית המשפט המחויז, באופן חלקי בלבד. לטעתן המבוקש, מתקיימות בעניינו נסיבות מיוחדות, המצדיקות הקלה נספת בעונשו, כך שיטול עליו עונש מאסר, שירוצה על דרך של עבודות שירות. לדידו של המבוקש, יש להתחשב, בין היתר, בכך שהוא עיוור מlidah, בעל נכות של 100 אחוזים, ושליחתו למאסר עלולה לגרום לו לפגיעה קשה. בנוסף לכך, נתען על ידי המבוקש, כי על אף מגבלותו החקשה, הוא תרם תרומה משמעותית לקידום ילדים ונוער בעלי מגבלות בConfigurer קאסם, ובכך תרם לחברה ולמדינה. עוד ציין המבוקש, כי בית משפט השלום העיר בגזר דין, כי אלמלא סיירבו של הנאשם 1 להסדרי הטיעון שהוצעו לו, היה עניינו של המבוקש מסתומים זה מכבר, בין אם במחיקתו מכתב האישום, ובין אם בעונש מקל. לבסוף טוען המבוקש, כי ברוח הצעת חוק העונשין (ניסיאת מאסר בעבודות שירות – הוראת שעה), התשע"ז-2016 (להלן: הצעת חוק העונשין), לפיה מוצע להאריך את תקופת המאסר שבית משפט רשאי להמיר בעבודות שירות, מ-6 חודשים מאסר ל-9 חודשים מאסר, יש מקום להמיר את עונש המאסר שהוטל עליו, כך שהוא ירצה בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה

8. כדיוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במסורתו וכן במקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלת משפטית כבדת משקל, או סוגיה ציבורית רחבה היקף, החורגת מעניינם הפרט של הצדדים להליך; או כאשר עולה חשש מפני אי-צדק ממשי או עייפות דין, שנגרם למבקר (רע"פ 226/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2016); רע"פ 16/16 9171/1 קלבונה נ' מדינת ישראל (5.1.2017); רע"פ 9632 מקוריה נ' מדינת ישראל (15.12.2017); רע"פ 16/16 1940/1 פולק נ' מדינת ישראל (14.3.2016)). לאחר שעיניתי בבקשת רשות הערעור ובונספהיה, נחה דעתני כי הבקשה אינה עומדת באמותה המידה האמורית, שכן היא עוסקת בעניינו הפרט של המבוקש, האותו לו. כמו כן, לא עולה כל חשש, כי נגרם למבקר אי-צדק או עייפות דין. זאת ועוד, הבקשה שלפניי נסובה על חומרת עונשו של המבוקש, וככפי שנקבע, פעמים רבות בעבר, בנסיבות מסווג זה אין מצדיקות, ככל, מתן רשות ערעור, אלא אם מדובר בעונשה החורגת, באופן קיצוני, מרף העונשה הנוגג והמקובל בעבירות דומות (רע"פ 16/16 10116 דסוקי נ' מדינת ישראל (24.1.2017); רע"פ 15/15 הרוש נ' מדינת ישראל (6.7.2015); רע"פ 4265/15 דודן נ' מדינת ישראל (22.6.2015)). ניכר כי עונשו של המבוקש, ובפרט לאחר שהתקבל ערעורו באופן חלקי בבית המשפט המחויז, אינו סוטה מדיניות העונשה המקובלת בעבירות מסווג זה. די בטעמים אלו, כדי לדוחות את הבקשה.

9. לעומת מה הדרש, ATIICHIS בקצרא גם לטענותו של המבוקש לגופו של עניין. נסיבותו האישיות של המבוקש, יותר הנסיבות המקובלות שפורטו על ידו, לא נעלמו מענייני העריאות הקודמות, וכזכור בית המשפט המחויז אף קיצר את עונשו של המבוקש ל-9 חודשים מאסר לפועל. בכך, התחשב בית המשפט המחויז כראוי בכל השיקולים האפשריים לקולה, תוך איזום אל מול חומרת העבירות שביצע המבוקש. על יסוד האמור, נראה עניין, כי העונש שהושת על המבוקש הינו ראוי

ומאוון.

.10. סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת.

.11. המבוקש יתיצב לרצוי עונשו ביום 19.4.2017 עד השעה 10:00, ביום"ר הדרים, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברטותו תעודת זהות ועוטק מהחלטה זו. על המבוקש לתאמם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למילוי מוקדם, עם ענף אבחון ומילוי של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336 .

ניתנה היום, ט"ז באדר התשע"ז (14.3.2017).

שפט